

ТАҚРИЗИ

Муқарризи расмӣ якум ба диссертатсияи Ҷозилов Комрон Ҷамолович дар мавзӯи «Хатарҳои иттилоотӣ ва роҳҳои муқовимат бо онҳо дар қаринаи ҳамкорӣҳои амниятӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо кишварҳои Осиёи Марказӣ дар чоряки аввали асри XXI» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020201 - Таърихи муносибатҳои байналмилалӣ ва сиёсати беруна (илмҳои таърих). Душанбе, 2025

Диссертатсия, ки аз ҷониби Ҷозилов Комрон Ҷамолович таҳия шудааст, ба мавзӯи муҳим ва муҳими муносибатҳои байналмилалӣ бахшида шудааст. Омӯзиши мавзӯи “Хатарҳои иттилоотӣ ва роҳҳои муқовимат бо онҳо дар қаринаи ҳамкорӣҳои амниятӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо кишварҳои Осиёи Марказӣ дар чоряки аввали асри XXI” дар шароити афзоиши таҳдидҳои киберӣ, ҷангҳои иттилоотӣ ва рақобати геополитикии минтақавӣ аҳаммияти стратегӣ дорад. Ин таҳқиқот на танҳо ба омӯзиши назариявӣ ва методологӣ, балки ба таҳлили амалӣ ва дурнамоии ҳамкорӣҳои минтақавӣ нигаронида шуда, дар шароити рушди босуръати технологияҳои рақамӣ, глобализатсия ва афзоиши ҳамлаҳои иттилоотӣ, ки ба амнӣи миллӣ ва минтақавӣ таъсир мерасонанд, аҳаммияти хоса дорад. Дар шароити имрӯза, ки иттилоот ба ҳайси силоҳи геополитикӣ истифода мешавад, омӯзиши хатарҳои иттилоотӣ (аз қабилӣ ҳамлаҳои киберӣ, паҳншавии дезинформатсия ва тарғибӣ ифротӣ) ва роҳҳои муқовимат бо онҳо дар қаринаи ҳамкорӣҳои минтақавӣ муҳим аст. Муаллиф ба таври дуруст қайд мекунад, ки ин хатарҳо на танҳо ба амнӣи миллӣ, балки ба устувории вазъи минтақа ва паҳншавии идеологияҳои ифротӣ тавассути шабакаҳои иҷтимоӣ таҳдид мекунад. Диссертатсия ба сиёсати давлатӣи Тоҷикистон дар соҳаи амнӣи иттилоотӣ, аз ҷумла Консепсияи сиёсати иттилоотӣи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва қонунҳо дар бораи муқовимат бо экстремизм мувофиқ аст. Диссертатсия ба талаботҳои методологӣ ва илмӣ мувофиқ мебошад.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самтҳои илм.
Диссертатсияи пешниҳодшуда аз ҷиҳати мавзӯ, доираву мақсадҳои

таҳқиқот ва муҳтавои илмӣ ба талаботи ихтисоси 6D020201- Таърихи муносибатҳои байналмилалӣ ва сиёсати берунӣ комилан мувофиқат мекунад.

Аз рӯи мазмун таҳқиқот масъалаҳои зеринро фаро мегирад:

- мушаххасгардонии мафҳум, моҳият ва вижагиҳои хоси ҳатарҳои иттилоотӣ дар сарчашмаҳо ва адабиёти илмии ватанӣ ва хориҷӣ;
- муайянсозии пойгоҳҳои назариявӣ ва методологии таҳқиқи ҳатарҳои иттилоотии даврони муосир;
- таҳлили асосҳо ва омилҳои зуҳури ҳатарҳои иттилоотӣ ва сатҳи таъсиррасонии онҳо ба муҳити иттилоотии давлатҳои Осиёи Марказӣ дар оғози қарни XXI;
- баррасии вазъият ва ҳолати муҳити иттилоотии давлатҳои Осиёи Марказӣ дар оғози қарни XXI;
- омӯзиш ва муқоисаи дидгоҳҳо ва бардоштҳои кишварҳои минтақа дар муқобила бо ҳатарҳои иттилоотӣ;
- дақиқ кардани самтҳои муҳимтарини ҳамкориҳои давлатҳои минтақа дар мубориза алайҳи ҳатарҳои иттилоотӣ;
- муайян кардани чашмандозҳои ҳамкориҳои давлатҳои Осиёи Марказӣ дар мубориза бо ҳатарҳои иттилоотӣ.

Ин масъалаҳо шаҳодати равшананд, ки диссертатсия комилан ба самти илмии таърихи муносибатҳои байналмилалӣ мувофиқ аст ва масъалаҳои асосии ихтисосро дар бар мегирад.

Мубрам будани мавзӯи диссертатсия. Аввалан, дар шароити рушди босуръати технологияҳои рақамӣ ва глобализатсия, ҳатарҳои иттилоотӣ ба ҳайси таҳдиди ҷиддӣ ба амнияти миллий ва минтақавӣ баромад мекунанд, ки ин мавзӯро дар воқеъ ҳозирзамон месозад, хусусан бо назардошти афзоиши ҳамлаҳои иттилоотӣ дар Осиёи Марказӣ аз соли 2020 то соли 2025.

Дуҷум, дар қаринаи ҳамкориҳои амнияти Тоҷикистон бо кишварҳои ҳамсоя (Қазоқистон, Ўзбекистон, Қирғизистон ва Туркменистон), ин ҳатарҳо ба устувории минтақавӣ таъсир мерасонанд, бахусус, тавассути паҳншавии

идеологияҳои ифротӣ дар шабакаҳои иҷтимоӣ, ки ҳазорҳо шаҳрвандони минтақаро ба гурӯҳҳои террористӣ ҷалб кардаанд.

Сеюм, низоҳои сарҳадӣ ва геополитикӣ, аз ҷумла ҳодисаҳои солҳои 2021–2023 байни Тоҷикистон ва Қирғизистон, ҳамроҳ бо ҳамлаҳои иттилоотӣ (масалан, дезинформатсия дар бораи об ва захираҳо), зарурати муқовимати муштаракро афзоиш медиҳанд, ки ин мавзӯро барои сиёсати берунӣ муҳим мегардонад.

Чорум, ҳамкориҳо дар ҷаҳорҷӯбаи созмонҳои байналмилалӣ чун СҲШ ва ИДМ, инчунин сиёсати давлатии Тоҷикистон (аз ҷумла, Консепсияи сиёсати иттилоотӣ), нишон медиҳанд, ки омӯзиши роҳҳои муқовимат бо хатарҳои иттилоотӣ барои ҳифзи суботи минтақавӣ дар ҷорӣ аввали асри XXI ҳатмӣ аст.

Дарачаи наवгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада. Навоварии илмӣ кор дар он аст, ки барои бори аввал дар илми тоҷик мавзӯи хатарҳои иттилоотӣ ва таъсири онҳо ба фазои иттилоотии Осиёи Марказӣ, аз ҷумла Тоҷикистон, ҳамчун диссертатсия таҳқиқ шудааст. Муаллиф мафҳуми хатарҳои иттилоотиро дақиқ мекунад, методологияи ягонаи омӯзиши онро пешниҳод менамояд, омилҳои пайдоиш ва паҳншавии онҳоро дар минтақа муайян мекунад. Ҳамчунин, ҳолати фазои иттилоотӣ дар кишварҳои минтақа муқоиса карда шуда, самтҳои ҳамкорӣ дар ҷаҳорҷӯбаи СҲШ ва ИДМ таҳлил гардидааст. Навоварӣ дар муайян кардани мушкилот ва дастовардҳои Тоҷикистон дар муқовимат бо хатарҳо, инчунин пешгӯии дурнамои ҳамкорӣ бо ҳисоби таҷрибаи ҷамъшуда равшан шудааст.

Нуктаҳои илмӣ, ки барои ҳимоя пешниҳод шудаанд. Диссертатсияи номзодии Ҷоилӣ Қомрон Қомолович ҳамчун паҷӯиши ҷамъонибаи масъалаҳои амнияти иттилоотӣ дар қаринаи ҳамкориҳои минтақавӣ, шаш нуктаи асосии илмиро барои ҳимоя пешниҳод менамояд. Ин нуктаҳо натиҷаи таҳлили ҷамъонибаи мавзӯ буда, ҳам аз ҷиҳати назариявӣ ва ҳам амалӣ аҳамияти хоса доранд. Навгониҳои илмӣ дар он зоҳир мегарданд, ки муаллиф мафҳуми хатарҳои иттилоотиро дақиқ карда, методологияи

омӯзиши онҳоро пешниҳод намудааст. Хусусан, омилҳои пайдоиш ва паҳншавии таҳдидҳои иттилоотӣ дар чоряки аввали асри XXI дар Осиёи Марказӣ муайян карда шуданд, ки ин навоҷарӣ аст, зеро қаблан чунин таҳлили ҳамаҷониба вуҷуд надошт. Масалан, муаллиф заъфҳои фазои иттилоотии кишварҳо (заиф будани саводи рақамӣ, пропагандаи ифротӣ) ва таъсири онҳоро ба устувории минтақавӣ (масалан, низоъҳои сарҳадӣ байни Тоҷикистон ва Қирғизистон) муқоиса кардааст. Омилҳо ва заминаҳои пайдоиши таҳдидҳои иттилоотӣ дар ибтидои қарни XXI, инчунин сабабҳои асосии паҳншавии онҳо дар Осиёи Марказӣ муайян ва мушаххас карда шудааст. Вазъ ва ҳолати фазои иттилоотии кишварҳои Осиёи Марказӣ, равиш ва бардоштҳои ҳоси кишварҳои минтақа дар мубориза бо хатарҳои иттилоотӣ таҳлил ва муқоиса карда шудааст. Самтҳои ҳамкориҳои кишварҳои Осиёи Марказӣ дар роҳи муқовимат бо хатарҳои иттилоотӣ дар ҷаҳорҷӯбаи иттиҳоди ҳамгароӣ таҳлил карда шудааст. Мушкилот ва дастовардҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи ташкили муқовимати муназзам ва самаранок алайҳи хатарҳои иттилоотӣ нишон дода шуда, дурнамои ҳамкориҳои кишварҳои Осиёи Марказӣ дар мубориза бо хатарҳои иттилоотӣ бо назардошти таҷрибаи ҳосилшуда таҳлил карда шудаанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Диссертатсияи Фозилов Комрон Ҷамолович бо истифодаи манбаъҳои сершумор ва гуногунсатҳ таҳия шудааст, ки он ба эътимоднокии ва асоснокии натиҷаҳои бадастомада далели возеҳ мебошад. Хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда бар асоси таҳлили ҳамаҷонибаи манбаъҳои илмӣ, ҳуҷҷатҳои меъёрии ҳуқуқӣ ва маълумотҳои оморӣ асоснок карда шудаанд, ки ин эътимоднокии онҳоро таъмин менамояд. Муаллиф аз усулҳои системавӣ, муқоисавӣ, таҳлиلى ва дурнамо истифода бурда, динамикаи хатарҳои иттилоотиро дар чоряки аввали асри XXI дар Осиёи Марказӣ омӯхтааст. Асоснокии хулосаҳо аз манбаъҳои гуногун, аз ҷумла нутқҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, қонунҳои миллӣ (Қонуни ҚТ “Дар бораи иттилоот” аз соли 2002), ҳуҷҷатҳои

байналмилалӣ (Эъломияи душанбегии СҲШ аз соли 2014) ва асарҳои олимони тоҷик (А. Раҳнамо, А.Н. Маҳмадов) ва хориҷӣ (В. Лейкер, Ҷ. Най) бармеояд. Масалан, хулоса дар бораи фаромарзии хатарҳои иттилоотӣ (масалан, паҳншавии тарғиботи ДИИШ тавассути шабакаҳои иҷтимоӣ) бар асоси оморҳои Kaspersky Security Bulletin (2022) ва ходисаҳои мушаххас (ҳамлаҳои киберӣ ба сомонаҳои давлатии Тоҷикистон дар солҳои 2015–2017) асоснок аст, ки зиёда аз 130 нафарро дар соли 2017 дастгир кардаанд. Ин маълумотҳо аз манбаъҳои бозғатимод (ВКД ҚТ, СММ) гирифта шуда, эътимоднокии хулосаҳоро таъмин мекунад.

Тавсияҳо, аз ҷумла таъсиси CERT-и миллӣ (Гуруҳи воқуниши фаврӣ ба ходисаҳои компютерӣ), тақмили конунгузорӣ (Консепсияи амнияти иттилоотӣ аз соли 2003) ва ҳамкориҳои минтақавӣ (дар ҷаҳорҷӯбаи СҲШ ва ИДМ), бар асоси таҳлили камбудии мавҷуда (заифии саводи рақамӣ – 30,4% дар Тоҷикистон мувофиқи маълумотҳои соли 2022) ва таҷрибаи байналмилалӣ (масалан, “Кибершит” дар Қазоқистон) асосноканд. Эътимоднокӣ аз ҳамоҳангӣ бо стратегияҳои миллӣ (Стратегияи муқовимат ба экстремизм ва терроризм барои солҳои 2021–2025) ва далелҳои оморӣ (афзоиши ҳамлаҳои киберӣ аз 113 ҳазор то 42,6 миллион қорбар аз соли 2000 то 2022) бармеояд. Хулосаҳо ва тавсияҳо бо таҳлили хронологӣ (аз 1991 то 2025) ва муқоисаи кишварҳо (Қазоқистон, Ўзбекистон) тасдиқ мешаванд, ки ин ба ихтисоси 6D020201 мувофиқ буда, барои сиёсати давлатӣ (ҳифзи устувории минтақавӣ) аҳамияти амалӣ доранд. Дар маҷмӯъ, эътимоднокӣ аз 174 саҳифаи матн, 175 манбаъ ва 7 мақолаи илмӣ бармеояд.

Ҳамин тавр, метавон гуфт, ки хулосаҳои дар диссертатсия овардашуда на танҳо аз ҷиҳати назариявӣ асоснок, балки аз ҷиҳати амалӣ низ эътимодбахш мебошанд.

Соҳтори диссертатсия. Диссертатсияи номзодии Ҷоҳилов Қомрон Ҷамолҷон таъкид мекунад, ки Тоҷикистон бояд сиёсати хориҷии ҷандсамтиро идома диҳад ва дар ҳамкорӣ бо кишварҳои ҳамсояи минтақа (Қазоқистон, Қирғизистон, Ўзбекистон ва Туркманистон) ва созмонҳои

байналмилалӣ, аз ҷумла СҲШ ва ИДМ, набояд аз равобити дигар бо абарқудратҳо ва созмонҳои байналмилалӣ канор монад. Ҳамин тавр, метавон гуфт, ки хулосаҳои дар диссертатсия овардашуда на танҳо аз ҷиҳати назариявӣ асоснок, балки аз ҷиҳати амалӣ низ эътимодбахш мебошанд. Диссертатсия аз рӯи меъёрҳои илмӣ ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия гардида, дорои тамоми қисматҳои зарурии илмӣ мебошад.

Диссертатсия аз мундариҷа, номгӯи ихтисораҳо, муқаддима, се боб, шаш зербоб, хулоса ва рӯйхати адабиёт ва сарчашмаҳои истифодашуда иборат мебошад. Дар оғози қисми муқаддимаи диссертатсия ҷой дода шудааст, ки барои фаҳмонидани истилоҳот ва калимаҳои кӯтоҳшудаи истифодашуда дар ҷараёни таҳқиқот мусоидат мекунад. Муқаддима мубрамияти мавзӯро шарҳ дода, ҳадаф ва вазифаҳоро муайян мекунад.

Муқаддима ба таври муфасссал мубрамияти мавзӯ, мақсад ва вазифаҳои асосии таҳқиқот, объекти омӯзиш, предмет, асоси мантикию методологӣ ва манбаи илмиро инъикос мекунад. Муқаддимаи диссертатсия бо шарҳи мубрамии мавзӯ оғоз меёбад ва аҳамияти хатарҳои иттилоотиро дар шароити рушди технологияҳои рақамӣ ва ҷаҳонишавӣ таъкид менамояд. Муаллиф дуруст нишон медиҳад, ки иттилоот ба манбаи стратегӣ табдил ёфтааст ва нерӯҳои сиёсӣ, аз ҷумла созмонҳои ифротӣ, аз ҷаҳони иттилоотӣ барои таъсир ба шуури омма ва ҳалалдор кардани суботи давлат истифода мебаранд. Ин қисмат бо мисолҳои минтақавӣ, ба монанди бесуботиҳои иттилоотӣ дар Қирғизистон, Қазоқистон ва Тоҷикистон, ки боиси танишҳои иҷтимоӣ ва “инқилобҳои ранга” шудааст, шарҳ дода шудааст.

Муаллиф зарурати ташаккули механизмҳои ҳамкории байналмилалӣ дар мубориза бо таҳдидҳои иттилоотиро таъкид карда, ба табодули маълумот, ҳамохангсозии талошҳо дар киберфазо ва муқовимат ба маълумоти бардурӯғ ишора менамояд. Дар ин ҷо, таъсири ҷунбишҳои радикалӣ ва террористӣ, ки аз шабакаҳои иҷтимоӣ барои ҷалби ҷавонон истифода мебаранд, таҳлил

мешавад. Муаллиф дуруст қайд мекунад, ки ин таҳдидҳо на танҳо воқуниши дохилӣ, балки ҳамкориҳои байналмилалиро тақозо мекунад.

Дар қисмати дуюми муқаддима мубрамияти мавзӯ бо масъалаҳои мушаххас исбот мешавад: якум, ҷангҳои иттилоотӣ дар минтақа, ба монанди низоъҳои сарҳадӣ миёни Тоҷикистон ва Қирғизистон (2020-2023), ки бо таблиғоти бардурӯғ ҳамроҳ буданд, дуюм, афзоиши ифротгароӣ ва терроризм, ки зиёда аз 2000 шахрванди тоҷикро ба сафи “Давлати исломӣ” ҷалб кардааст, сеюм, зарурати эҷоди зерсохторҳои иттилоотӣ ва фарҳанги иттилоотӣ. Муаллиф ба камбудии тафаккури интиқодӣ дар ҷомеа, хусусан байни ҷавонон, ишора намуда, таъсири идеологияи бегона ва адами нуфузи ВАО-и миллиро таҳлил мекунад.

Боби якум – “Асосҳои назариявӣ методологии таҳқиқи консепсияи хатарҳои иттилоотӣ” аз ду зербоб иборат буда, дар он таъриф ва тавсифи хатари иттилоотӣ дар адабиёти илмӣ ва асосҳои методологии таҳқиқи хатарҳои иттилоотии муосир дар Тоҷикистон таҳқиқ шудааст. Дар зербоби аввал муаллиф аз манбаъҳои классикӣ ва муосир истифода бурда, хатари иттилоотиро ҳамчун “таъсири манфӣ ба фазои иттилоотӣ барои ноором кардани суботи давлат” таъриф медиҳад. Таҳлил ба намудҳои хатарҳо (киберҳамлаҳо, таблиғоти бардурӯғ, манипулятсияи оммавӣ) ва омилҳои онҳо (технологияҳои рақамӣ, радикализм) тамаркуз мекунад.

Дар зербоби дуюм, ки ба методологияи таҳқиқот бахшида шудааст, усулҳои таҳлили муҳтаво, муқоиса ва усули таҳлили таърихӣ тавсиф шудааст. Муаллиф методҳои эмпирикӣ (таҳлили ҳодисаҳои сарҳадӣ, 2020-2023) ва назариявӣ (моделҳои СХШ)-ро ҳамроҳанг месозад. Таҳлил нишон медиҳад, ки методҳои муқовимат, мониторинги киберӣ, омӯзиши кадрҳо дар шароити Тоҷикистон мувофиқанд, аммо муаллиф ба маҳдудиятҳои манбаъҳо (маҳфияти иттилооти амниятӣ) ишора менамояд.

Боби дуюм – “Фазои иттилоотии Осиёи Марказӣ: махсусият ва мушкилоти он” низ аз ду зербоб иборат буда, дар он вазъ ва ҳолати фазои иттилоотии кишварҳои Осиёи Марказӣ ва мавқеи кишварҳои Осиёи Марказӣ

дар мубориза бо хатарҳои иттилоотӣ: роҳҳо ва мушкилоти кишварҳо таҳлил карда шудааст. Муаллиф фазои иттилоотии минтақаро таҳлил намуда, махсусиятҳо ва мушкилотро шарҳ медиҳад. Таҳлил бо омили СҲШ ва ИДМ таъя мекунад ва нишон медиҳад, ки фазо осебпазир аст (ҳамлаҳои киберӣ аз Афғонистон). Мисолҳои мушаххас (пахншавии ифротгароӣ тариқи Telegram) ва муқоисаи байни кишварҳо (Қазоқистон – пешрафта, Тоҷикистон – афзоианда) нишон дода шудааст. Зербоби дуюм, ба роҳҳои муқовимат (қонунҳои киберӣ дар Қазоқистон, 2019) ва мушкилот (коррупсия, заифии кадрҳо) тамаркуз мекунад. Муаллиф мисолҳо оварда, нишон медиҳад, ки Тоҷикистон дар мубориза бо “Гуруҳи 24” пешсаф аст, аммо мушкилоти техникаӣ дорад.

Боби сеюм – фарогири “Самтҳо ва дурнамои ҳамкории кишварҳои Осиёи Марказӣ дар самти муқовимат бо хатарҳои иттилоотӣ”-ро инъикос мекунад ва аз ду зербоб иборат буда, дар он самтҳои ҳамкории кишварҳои Осиёи Марказӣ дар роҳи муқовимат бо хатарҳои иттилоотӣ дар ҷаҳорҷӯбаи иттиҳоди ҳамгароӣ (ИДМ ва СҲШ) ва дурнамои ҳамкории кишварҳои Осиёи Марказӣ дар мубориза бо хатарҳои иттилоотӣ таҳлил шудааст. Муаллиф ҳамкории дар доираи ИДМ ва СҲШ таҳлил намуда, самтҳо аз қабيلي табодули иттилоот ва машқҳои муштарақро шарҳ медиҳад.

Дурнамо ба таҳияи стратегияи муштарақ (2030) ва рушди технологияҳо нигаронида шудааст. Муаллиф хатарҳои оянда (аз Чин ва Русия) ва имкониятҳоро таҳлил менамояд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия. Натиҷаҳои бадастомадаи ин таҳқиқот дорои аҳамияти гуногунҷанба мебошанд, аз ҷумла:

Аҳамияти илмӣ. Аз ҷиҳати илмӣ, диссертатсия ба рушди соҳаи таърихи муносибатҳои байналмилалӣ ва сиёсати берунӣ мусоидат менамояд. Ин таҳқиқот имконият медиҳад, ки дониши мавҷуда дар бораи хатарҳои иттилоотӣ ва муқовимат бо онҳо дар қаринаи ҳамкории амниятии Тоҷикистон бо кишварҳои Осиёи Марказӣ тамаил ва ғанӣ гардонда шавад. Бо

банизомдарории марҳалаҳои таҳдидҳои иттилоотӣ ва таҳлили ҷанбаҳои гуногуни онҳо, муаллиф саҳми назаррас дар таҳқиқоти илмӣ таърих ва муносибатҳои байналмилалӣ мегузорад. Диссертатсия метавонад ҳамчун сарчашмаи бозғатимод барои муҳаққиқони оянда, донишҷӯён ва аспирантон истифода шавад. Инчунин, метавонад дар таҳияи курсҳои таълимӣ оид ба таърихи муносибатҳои байналмилалӣ, сиёсати амнияти иттилоотӣ ва таърихи муносири Осиёи Марказӣ мусоидат кунад.

Аҳаммияти амалӣ. Аз нигоҳи амалӣ, хулоса ва тавсияҳои диссертатсия метавонанд барои мақомоти давлатӣ ва сохторҳои масъули сиёсати амнияти Тоҷикистон муфид бошанд. Масалан, тавсияҳои муаллиф дар бораи таҳкими ҳамкориҳои минтақавӣ дар ҷаҳорҷубаи СХШ ва ИДМ, таъсиси CERT-и миллӣ ва тақмили қонунгузорӣ (масалан, Консепсияи амнияти иттилоотӣ аз соли 2003) метавонад барои таҳияи стратегияҳои давлатӣ ва барномаҳои муқовимат бо киберҳамлаҳо истифода гардад. Инчунин, натиҷаҳои таҳқиқот дар фаъолияти марказҳои таҳлилӣ ва пажӯҳишгоҳҳои илмӣ Тоҷикистон мавриди истифода қарор гирифта метавонанд. Онҳо метавонанд ба ҳукумати кишвар дар қабули қарорҳои оқилона ва асоснок оид ба амнияти миллӣ ва минтақавӣ кумак расонанд.

Аҳаммияти иқтисодӣ. Аз лиҳози иқтисодӣ, таҳқиқот нишон медиҳад, ки муқовимат бо хатарҳои иттилоотӣ (масалан, ҳамлаҳои киберӣ ба инфрасохтори муҳим чун нерӯгоҳҳо ва системаҳои бонкӣ) барои ҳифзи устувории иқтисодӣ муҳим аст. Муаллиф бо таҳлили омори собит намудааст, ки пешгирии чунин ҳамлаҳо (аз ҷумла, афзоиши қорбарони интернет аз 113 ҳазор то 42,6 миллион дар солҳои 2000–2022) метавонад талафоти молиявиро кам кунад ва ба рушди иқтисоди рақамӣ: ҳукумати электронӣ, тиҷорати онлайн мусоидат намояд. Ин тадқиқот барои ҳифзи захираҳои иқтисодӣ аз киберҷиноятҳо, аз ҷумла дуздии маълумотҳои молиявӣ асосҳои илмӣ медиҳад.

Аҳаммияти иҷтимоӣ. Аз ҷиҳати иҷтимоӣ, муқовимат бо хатарҳои иттилоотӣ ба ҳифзи суботи ҷомеа мусоидат намудааст. Лоихаҳои таҳқиқотӣ,

аз ҷумла тавсияҳо барои баланд бардоштани саводнокии рақамӣ ва пешгирии ифротӣшавии ҷавонон ба беҳбудии сатҳи зиндагӣ ва ҳамоҳангии миллӣ мусоидат кардаанд. Муаллиф ба таври асоснок нишон додааст, ки ин равандро таъсири иҷтимоии мусбат доранд, зеро аз ихтилофҳои этникӣ ва сарҳадӣ пешгирӣ мекунад.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Яке аз талаботи асосии Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон барои ҳимояи диссертатсияҳои илмӣ он аст, ки натиҷаҳои асосии таҳқиқот бояд дар нашрияҳои илмӣ тақризшаванда ҷой шуда бошанд. Ин меъёр на танҳо барои эътимоднокии натиҷаҳои илмӣ, балки барои шинохти саҳми муҳаққиқ дар ҷомеаи илмӣ низ аҳамияти калон дорад.

Муаллиф - Ҷоилов Қомрон Ҷамолович ба ин талабот пурра риоя намудааст. Дар диссертатсия қайд мешавад, ки натиҷаҳои асосии таҳқиқот ва муқаррароти диссертатсия дар як қатор мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳои конференсиявӣ инъикос ёфтаанд. Аз ҷумла, 8 мақолаи илмӣ ӯ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 2 мақолаи илмӣ дар маҷмуи мақолаҳои конференсияҳои илмӣ-назариявӣ ҷумҳуриявӣ ба таърифи расидаанд. Аз ин рӯ наشري ҷунин мақолаҳо дар маҷаллаҳои тақризшаванда ва маводи конференсияҳои илмӣ-назариявӣ аз он далолат мекунад, ки натиҷаҳои диссертатсия аз ҷониби ҷомеаи илмӣ мавриди баррасӣ ва арзёбӣ қарор гирифта, қобили қабул ва истифода доништа шудаанд. Бешубҳа, ин ҳолат ба унвонҷӯ имкон додааст, ки ҳулоса ва тавсияҳои пешниҳодкардаашро тақмил бахшида, бо назардошти мулоҳизаҳои муҳаққиқони дигар таҳқиқоти ҳудро муқаммал намояд. Бояд қайд кард, ки таъдоди маводи нашршуда ба банди 35 «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат мекунад. Дар баробари ин, мебояд баъзе камбудии ҷузъиёро, ки дар

диссертатсия дида мешаванд, барои бехтар шудани кори илмӣ мазкур пешниҳод намоям. Аз ҷумла:

1. Таҳлили муқоисавии муносибатҳои Тоҷикистон бо дигар кишварҳои минтақа (масалан, Қазоқистон ё Қирғизистон), ки метавонад аҳамияти илмӣ мавзӯро баланд бардорад, дар диссертатсия дида намешавад.

2. Муносибатҳои Тоҷикистон бо кишварҳои ҳамсоя асосан аз дидгоҳи расмӣ ва ҳуҷҷатӣ шарҳ ёфтаанд, аммо нуктаи назар ва дидгоҳҳои мутахассисон, коршиносон ва ҷомеаи шахрвандӣ дар матн кам инъикос шудааст.

3. Таҳлили омӯрӣ ва динамикаи рақамӣ маҳдуд аст. Дар баъзе мавридҳо далелҳо оварда шудаанд, вале муқоисаи он бо таҷрибаи кишварҳои ҳамсоя бо соҳмонҳои байналмилалӣ анҷом дода нашудааст.

4. Дар матни диссертатсия баъзан иштибоҳҳои имлоӣ ва техникӣ ба назар мерасанд.

Дар маҷмӯъ, тавсия ва норасоҳои зикргардида ҳислати ҷузъӣ ва тавсиявӣ дошта, сатҳ ва мазмуну муҳтавои илмӣ рисолаҳо коста намегардонанд ва ислоҳи онҳо аз назари сифатӣ ба он мазмуну муҳтаво зам мекунад.

Мутобиқати барасмиятдорории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Диссертатсияи пешниҳодшуда аз ҷиҳати расмият ва услуб ба талаботи муқаррарнамудаи бандҳои 31, 33, 34 ва 35-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, тахти №267 тасдиқ шудааст, пурра мутобиқат мекунад. Пеш аз ҳама, сохтори диссертатсия бо меъёрҳои илмӣ мувофиқ мебошад. Муаллиф ба талаботи иқтибос ва истинодҳои илмӣ низ риоя намудааст. Ҳар як далел бо тақя ба сарчашмаҳо асоснок гардида, рӯйхати адабиёт манбаъҳои гуногун, аз ҷумла ҳуҷҷатҳои расмӣ давлатӣ, созишномаҳои байналмилалӣ, таҳқиқоти муҳаққиқони маъруф ва мақолаҳои илмиро дар бар мегирад. Истифодаи забони илмӣ ва услуби таҳлилӣ низ аз меъёрҳои расмӣ илмӣ берун намебарояд. Ҷумлаҳо дақиқ, мазмундор ва равшан буда, истилоҳоти илмӣ ба

таври дуруст истифода шудаанд. Диссертатсия аз лиҳози орфографӣ ва услубиносии низ ба талабот ҷавобгӯ мебошад. Бо назардошти ҳамаи ҷанбаҳои зикршуда, метавон гуфт, ки диссертатсия ба таври комил ба талаботи расмии Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мутобиқат мекунад ва аз нигоҳи шакл ва мазмун барои Ҳимоя омода мебошад. Автореферати он низ, ки аз мухтаво ва моҳияти диссертатсия бармеояд, ба талаботи муқарраршуда ҷавобгӯ мебошад. Ҳамин тавр, дар асоси таҳлили ҳамаҷонибаи диссертатсияи Ҷаҳонӣ Комрон Ҷамолӣ дар мавзӯи «Ҳатариҳои иттилоотӣ ва роҳҳои муқовимат бо онҳо дар қаринаи ҳамкориҳои амниятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон бо кишварҳои Осиёи Марказӣ дар ҷорӣ аввали асри XXI»-ро метавон хулоса кард ва гуфт, ки таҳқиқоти илмӣ мазкур таҳқиқи муқаммал ва анҷомёфта махсус ёфта, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020201 - Таърихи муносибатҳои байналмилалӣ ва сиёсати берунӣ (илмҳои таърих) сазовор мебошад.

МУҚАРРИЗИ РАСМӢ,

доктори илмҳои таърих, сардори шуъбаи илм,
инноватсия, муносибатҳои байналмилалӣ ва
таъбу наشري филиали Донишгоҳи давлатии
Москва ба номи М.В. Ломоносов дар
шаҳри Душанбе,

«Тасдиқ мекунам»:

Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои махсуси филиали

Донишгоҳи давлатии Москва ба номи

М.В. Ломоносов дар шаҳри Душанбе

Суроға: Душанбе 734003, кӯчаи Бохтар 35/1

Email: info@msu.tj Телефон: 372 21 9941

Х. Ғ. Комилова

10.11.2025

С.М. Пирназар